

[Lars P. Jensen.]

industri klare sig med disse år på bunden liste, og derfor har toldnedsættelse næppe så megen interesse, fordi den er beskyttet ved at blive på liste 2.

Forholdet kan altså være forskelligt fra industri til industri; alt afhænger af den import, der har fundet sted, hvor importen kommer fra, og hvor de stærkeste konkurrenter i den kommende markedsdannelse befinder sig. Alt dette har selvfølgelig måttet indgå i udvalgets overvejelser, når man skulle vurdere, hvorledes beskyttelsen skulle være, hvis man erkendte, at en beskyttelse var nødvendig.

Endelig synes jeg, og det vil jeg gerne understrege stærkt, at det har kunnet mærkes i diskussionen, at man tror, at den toldhøjde, vi satte på varerne, er et udtryk for beskyttelse. Det er det jo ikke. Selve beskyttelsesgraden afhænger af, hvordan tolden er på råvarer og halvfabrikata; derfor er tolden på færdigvarer ikke noget udtryk for, hvor stor beskyttelsen er på disse varer. Under forhandlingerne har vi fået opgivet tal, der angiver, hvordan toldhøjden er i andre lande. Det kan være, at et andet land har en højere told, men det betyder ikke, at der derfor er en højere beskyttelse af landets industri, fordi denne industri måske må betale told af sine råvarer eller halvfabrikata. Derfor tror jeg ikke, vi skal skele efter andre landes højere toldsatser. Faren ligger i, hvad jeg allerede understregede ved første behandling, at Danmark som helhed er et lavtarifland og derved løber en fare for, at de lande, som dels kommer med under konventionen, dels står udenfor, skal kaste deres overskudsproduktion ind over vore grænser, fordi disse lande nødvendigvis, når de har en overskudsproduktion at afsætte, må søge det land, der, hvis jeg må sige det på den måde, er det toldbilligste.

Derfor ligger der en fare i, at Danmark i stedet for den kompensation, dansk industri skulle have, når udenlandske industrier erobrer noget af markedet ved at smide deres overskudsproduktion ind i landet, møder de højere toldsatser. Det er derfor nødvendigt med disse overgangsforanstaltninger, navnlig for den ømtålige industri. Det er alle disse problemer, industrien, brancherne, hovedorganisationerne

og arbejderne har peget på i udvalget, og det er klart, at arbejdet i udvalget har været og fremover må blive præget af disse problemer for dansk industri og beskæftigelse.

Jeg mener — og det har vi stilet efter i udvalgsarbejdet — at vi må lægge vore principper på hylden i denne situation. Når vi for visse industrier har ønsket en toldforhøjelse, er det ikke, fordi vi er tilhængere af høj told, og når vi har ønsket, at nogle varer skulle føres tilbage til bunden liste, er det ikke, fordi vi er tilhængere af varedirektoratet og alt dets væsen. Vi har søgt at finde frem til det bedst egnede middel i den givne situation for at nå det mål, vi har sigtet efter og fastholdt i hele vort arbejde med disse komplekser, nemlig at bevare dansk produktion og dansk beskæftigelse. Det har været og vil være ledetråden i vort arbejde, indtil vi er færdige med disse lovforslag.

Så kan man spørge, om vi har ramt rigtigt. Er de toldsatser, vi har sat, rigtige? Er de varegrupper, vi har ført tilbage til bunden liste, de rigtige? Jeg ved det ikke, og der er vel ingen, der i dag kan sige med matematisk nøjagtighed, hvor en toldsats skal ligge, for at industrien kan få den nødvendige beskyttelsesprocent og varen ikke bliver for dyr for forbrugerne. Jeg vil tro, at vi med oplægget fra regeringen og de ændringer, der er foreslået i udvalget, har ramt så nogenlunde i midten — jeg havde nær sagt, at vi sådan omtrent befinder os på en solid vej og ikke er faldet i nogen af grøfterne.

Vi ved, at der i udvalget fra konservativ side er sagt, at industrien har fået for lidt beskyttelse og for lidt kompensation, fordi den blev frilistet og vi går ind i de syv; det synspunkt blev bakket op af industrien. Vi ved, at venstre i udvalget har sagt, at industrien har fået rigelig kompensation, fordi den blev frilistet og vi skal ind i de syv; det blev bakket op af handelen og importørerne. Jeg vil altså tro, at vi med dette oplæg og de ændringer, der foreslås, befinder os på en solid vej. Jeg kunne ønske, vi skulle køre lidt mere i den ene side af vejen og søge at dreje derhen under de kommende forhandlinger mellem anden og tredje behandling.

De til toldlovsforslaget stillede 173 ændringsforslag, 13 til selve paragrafferne og